

Panie/Panowie
Dyrektorzy
Wydziałów Spraw Obywatelskich i równorzędnych
Urzędów Wojewódzkich

Szanowni Państwo,

w związku z zasygnalizowaniem przez Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS sytuacji, polegających na kwestionowaniu przez kierowników urzędów stanu cywilnego tłumaczeń dokumentów zagranicznych dokonanych przez tłumaczy przysięgłych, uprzejmie informuję, co następuje.

Po pierwsze, jedną z kwestii poruszonych przez Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS jest kwestionowanie przez kierowników urzędów stanu cywilnego tłumaczeń dokumentów zagranicznych dokonanych przez tłumaczy przysięgłych danego języka, mających element w języku trzecim. Mając na uwadze, że tłumacze przysięgli mogą dokonywać tłumaczeń tylko z języka lub języków, w zakresie których posiadają uprawnienia do wykonywania zawodu, w sytuacji, gdy dokument jest wystawiony w dwóch językach (np. białoruskim i rosyjskim, albo tekst jest w rosyjskim, a pieczęć w języku białoruskim), tłumacz może przetłumaczyć tylko tę część, sporządzoną w języku, co do którego ma uprawnienia tłumaczenia, a fragmenty sporządzone w innym języku tylko opisać. Pismo okólnie w tym przedmiocie zostało wystosowane przez tut. departament w dniu 13 lipca 2018 r., za nr DSO-WSC-6000-87/2018, na bazie tłumaczeń dokumentów stanu cywilnego pochodzących z Białorusi, wydanych w języku rosyjskim i opatrzonych pieczęcią z napisami w języku białoruskim. Niemniej, wyjaśnienia te należy stosować również do dokumentów sporządzonych w innych językach, np. w języku angielskim i irlandzkim.

Przedstawiciele Towarzystwa zwrócili również uwagę na przypadki odmawiania przyjmowania przez kierowników urzędów stanu cywilnego tłumaczeń takich dokumentów zagranicznych, w których pieczęć jest nieczytelna, co powoduje, iż wówczas tłumacz przysięgły ma jedynie możliwość jej opisania. Dotyczyć to może np. takich opisów:

„Pieczęć okrągła urzędu wydającego dokument z nieczytelnym godłem w środku i nieczytelnym napisem w otoku”,

„Pieczęć okrągła usc z godłem państwowym Republiki Białoruś w środku i napisami w języku białoruskim w otoku.”

W takich sytuacjach wątpliwości kierownika urzędu stanu cywilnego powinny koncentrować się na zagranicznym dokumencie, a nie skutkować odmową przyjęcia tłumaczenia. Odnosi się ono bowiem

do treści oryginalnego zagranicznego dokumentu, na którego jakość tłumacz przysięgły nie ma wpływu, natomiast w razie wątpliwości co do autentyczności zagranicznego dokumentu będącego przedmiotem tłumaczenia, kierownik urzędu stanu cywilnego może żądać od wnioskodawcy jego uwierzytelnienia, np. poprzez dołączenie do dokumentu *klauzuli apostille*.

Uprzejmie proszę o przekazanie powyższych informacji zarówno kierownikom urzędów stanu cywilnego, jak również właściwym komórkom kontroli w urzędach wojewódzkich, z uwagi na fakt, iż z informacji uzyskanych od przedstawicieli Towarzystwa Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS wynika, że kwestionowanie powyższych opisów przez jeden z urzędów stanu cywilnego jest wynikiem wniosków pokontrolnych z kontroli dokonywanych przez organ nadzoru.

Po wtóre, kierownicy urzędów stanu cywilnego nie powinni również kwestionować tłumaczeń dokumentów zagranicznych dokonanych przez tłumaczy przysięgłych, w przypadku dostrzeżenia rozbieżności w zapisach danych osobowych, wynikających z przedmiotowego tłumaczenia i tłumaczeń urzędowych dokumentów zagranicznych dokonanych w przeszłości. Z wyjaśnień tłumaczy przysięgłych wynika, iż ewentualne rozbieżności są związane ze stosowaniem różnych reguł transliteracji (francuskiej i angielskiej) na przestrzeni lat w tłumaczeniach dokumentów zagranicznych. Omawiając tę kwestię przywołano przypadek dokumentów rosyjskich i tłumaczenia litery C jako TC w poprzednio obowiązującej transliteracji francuskiej, a obecnie jako TS w transliteracji angielskiej. Powyższe może powodować wspomniane rozbieżności w zapisach danych osobowych osób spokrewnionych, gdyż – przykładowo - tłumacz dokonuje tłumaczenia zagranicznego aktu urodzenia według obecnie obowiązującej zasady wynikającej z art. 14 ust. 2 ustawy *o zawodzie tłumacza przysięgłego*, lecz osoby zainteresowane mogą być w posiadaniu tłumaczenia wcześniejszych zagranicznych aktów stanu cywilnego, dokonanych w transliteracji wcześniej obowiązującej. W takich sytuacjach, jak wspomniałam wyżej, kierownicy urzędów stanu cywilnego nie powinni podważać tłumaczenia, lecz rozważyć stosowne działania wynikające z przepisów ustawy *Prawo o aktach stanu cywilnego*, zmierzające do sprostowania aktu.

Uprzejmie proszę o przekazanie powyższych informacji podległym kierownikom urzędów stanu cywilnego.

Z poważaniem,

(-) Monika Szczygielska

Zastępca Dyrektora Departamentu

Do wiadomości:

1. Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPIS
2. Ministerstwo Sprawiedliwości - Departament Zawodów Prawniczych
Wydział Tłumaczy Przysięgłych